

FESTIVALSKA

NOVINE

55. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
19. - 26. 7. 2008.
FILM POD KOŽOM

BROJ 8

SUBOTA, 26. SRPNJA 2008.

VEČERAS DODJELA ZLATNIH ARENA
ARSEN ANTON OSTOJIĆ O TAJNAMA
MLADE FRANCUSKE ZVIJEZDE U PULI

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producenica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelj popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać,
Zvonimir Rumboldt, Marko Rojnić

Producija zabavnog programa
Ela Poljarević

Odnosi s gostima
Suzana Požgaj

Voditeljica finansija
Tamara Brščić

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Dubravka Lampalov, Ana Miljančić, Nicole Vojak,
Ivica Gunjača

Službeni fotografi Festivala
Hassan Abdelghani, Slaven Radolović, Dejan Štifanić,
Igor Levak

Grafička urednica
Irena Musi

Pomoćnica grafičke urednice
Ivana Antić

Prijelom
Dora Badurina

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Gabrijel Erman, Tomislav Erman

Voditelji marketinga
Duško Simić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditelj Press centra
Ivica Gunjača

Tisk
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

FILM POD KOŽOM... OD ROĐENJA

piše Nicole Vojak

Festivalska beba 1988., domaćica Festivala 2008.

Dvadesetogodišnja Puljanka Mia Šimić jedan je od razloga zašto se opravdano može reći da je film besmrтан. Kao i filmski festivali poput Festivala igranog filma u Puli. Prije točno dvadeset godina Mia je kao četveromjesečna beba osvanula na službenom plakatu Festivala postavši tako njegova najmlađa zvijezda. Danas je mlada Puljanka studentica psihologije u Rijeci, a na ovogodišnjem Festivalu radi kao jedna od hostesa koja se brine da svim njegovim gostima bude ugodno i zanimljivo pružajući im sve potrebne informacije i – osmijeh. U Areni, Kinu Valli, Festivalskom klubu,... Mia na Festivalu svakodnevno susreće glumce, redatelje, domaće i inozemne goste te iz «prve ruke» zna kako je to kada je film pod kožom.

Kako je došlo do toga da budeš «beba s plakata», dijete čija se fotografija 1988. našla na plakatu tadašnjeg Festivala u Puli?

Imala sam četiri mjeseca, tako da ne mogu reći da se toga sjećam. Tu su mi priču ispričali moji roditelji. Znam da je fotograf imao u planu slikati djecu, ali tada još nije imao vlastito dijete, pa je nekako, igrom slučaja, došao do mojih roditelja i mene.

Od tada taj plakat stoji iznad mog kreveta, i uvijek sam ga shvaćala kao dio mog života, ne kao nešto što sam slučajno ili nagovorom trebala doznati od roditelja, kako to inače biva u filmovima.

Kako si se zaposlila kao hostesa ovdje na Festivalu?

I to je bilo slučajno. Organizatori su stvarno slučajno došli do mene. Sada cijela priča zvuči obično, kao normalni slijed događaja. Možda je bolje da samo kažem kako je svjet mali.

Kako se snalaziš s ljudima s kojima svakodnevno dolaziš u kontakt? Glumcima, redateljima, članovima filmskih ekipa?

Meni je super, baš je fenomenalno. Ekipa je izvrsna, to moram istaknuti. Upoznajem puno glumaca i slavnih ljudi koje sam prije samo viđala na televiziji, a uspijem i dobiti autogram i za sebe i za prijatelje. Puno toga učim o filmu što prije nisam znala, a nisam ni bila svjesna da me to zanima. Baš mi je draga što ću ovaj posao moći srvesti u svoj popis nezaboravnih iskustva.

Razgovor s redateljem Krstom Papićem, višestrukim pobjednikom Festivala igranog filma u Puli

Pripremam igrano-dokumentarni film *Cvjetni trg*

Redatelj Krsto Papić i Pula vole se desetljećima. Jedan od najznačajnijih i najnagrađivanih hrvatskih redatelja svojim je filmom *Lisice* osvojio Veliku zlatnu arenu 1970. Isti je uspjeh postigao i 1988. filmom *Život sa stricem*, da bi 1992. kao redatelj filma *Priča iz Hrvatske* postao autor prvog filma nagrađenog u Puli nakon osamostaljenja Hrvatske. U Puli je pobijedio i prije točno deset godina filmom *Kad mrtvi zapjevaju*. Posljednji film koji je predstavio na Festivalu igranog filma u Puli bila je *Infekcija* iz 2003. Prošle je godine Krsto Papić bio posebni gost Festivala povodom godišnje Nagrade Vladimir Nazor za životno djelo na području filma, dok je ove na njemu sudjelovao kao predavač u sklopu popratnog programa Pulsko filmsko tvornica.

Kako je došlo do vaše suradnje s festivalskim programom Pulsko filmska tvornica?

Uistinu sam emotivno vezan za Pulu i kada mi je ove godine predloženo da dođem kao predavač, prihvatio sam poziv s velikim zadovoljstvom. Sviđa mi se ovdje u «tvornici», lijepo je razgovarati s ljudima čiji je interes iznimno širok.

Što ste pripremili polaznicima?

Odgledali smo moje dokumentarne filmove, među njima i film *Kada te moja čakija ubode* te smo onda pričali o njima. Dakle, kako je sve to snimljeno, kojom tehnikom, kako je došlo do stvaranja tih filmova... Predavanje je bilo dopunjeno s mnoštvom pitanja sudionika. Zapravo, ja sam tu da im prenesem svoje iskustvo. Na taj će način puno više naučiti nego da im držim lekcije.

Posljednji ste se put natjecali u Puli s filmom *Infekcija*. Možemo li uskoro očekivati vaš povratak u Arenu s novim igranim filmom?

Budući da sam još uvijek savjetnik Ministarstva kulture neću još neko vrijeme na natjecateljski dio Pule. S druge strane pripremam jedan igrano-dokumentarni film koji se zove *Cvjetni trg*. Priča je bazirana na tragediji obitelji Domini u kojoj je glava obitelji Zoran Domini izgubio život u obračunu dvije podzemne organizacije, dakle u međumafijaškom sukobu. Želim pokazati kako stradavaju nevinjer kasnije središnjem liku umire i žena, aiza njih je ostalo dvoje siročadi. Riječ je o pravoj tragediji jedne obitelji. U toj priči sam uočio paradigmu našeg vremena gdje svaki građanin može stradati nedužan. Oko svega toga je ispletena priča, scenariistički je veoma dobra, a neprestance se spajaju igrani i dokumentarni materijal. Radujem se radu na ovom filmu.

Iz filma *Kad mrtvi zapjevaju*

razgovara Ana Miljanic

FILMOGRAFIJA KRSTE PAPIĆA

Igrani filmovi: *Illuzija* (1967), *Lisice* (1969), *Predstava Hamleta u službi Mrduša Donja* (1973), *Izbavitelj* (1976), *Tajna Nikole Tesle* (1980), *Život sa stricem* (1988; nagrada kritike u Montréalu), *Priča iz Hrvatske* (1992), *Kad mrtvi zapjevaju* (1997), *Infekcija* (2003).

Iz filma *Lisice*

Dokumentarni filmovi: *Halo München* (1967), *Kad te moja čakija ubode* (1968), *Čvor*

(1970), *Nek se čuje i naš glas* (1971; nagrada u Oberhausenu), *Specijalni vlakovi* (1972), *Mala seoska priredba* (1971), *Nezaposlena žena s djecom* (1986).

MEĐUNARODNO USPJEŠAN AUTOR

Krsto Papić – jedan od rijetkih hrvatskih filmskih redatelja sa značajnim međunarodnim odjekom (nominacija za Zlatni globus za strani film 1988; Grand Prix des Amériques filmskoga festivala u Montréalu za doprinos filmskoj umjetnosti 2004) – u pedeset je godina kontinuiranoga rada na filmu (asistent režije je od 1956) stvorio prepoznatljiv autorski opus izrazito obilježen hrvatskim kulturnim kontekstom.

Program Ukratko na Portarati u subotu

Subotnji filmski program na Portarati na kojoj se ove godine prvi put održava festivalski program kratkometražnih filmova Ukratko na Portarati, donosi nove naslove hrvatske i inozemne produkcije. U subotu 26. srpnja s početkom u 21.30 sati na rasporedu su igrani i eksperimentalni filmovi. Gledatelji će vidjeti sljedeće naslove:

Manire čine čovjeka - Ručak, redateljica Ana Hušman
Krupni otpad, redatelj Igor Mirković
Na sunčanoj strani Alpa, redatelj Janez Burger
Yearning Room, redateljica Minka Jakerson
Najbolje iz filmografije redateljice Hillary Harris

Filmski kratko:
I gorko i slatko

SEDMI FILM U NACIONALNOM PROGRAMU 55. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI: NIČJI SIN

Kriminalistička drama u režiji Arsena Antona Ostojića o bivšem rock-pjevaču i ratnom vojnom invalidu koji kroz ucjenu otkriva dugo skrivanu obiteljsku tajnu...

Sadržaj:

Ivan (Alen Liverić) je bivši rock-pjevač i ratni vojni invalid koji je u Domovinskom ratu izgubio obje noge. I dok se Ivan suočava s propalim brakom i neizvjesnom budućnošću, njegov otac Izidor (Mustafa Nadarević) kandidat je na parlamentarnim izborima. Kao nekadašnji politički zatvorenik Izidor računa na pobjedu, ali mu kampanju remeti dolazak srpskog izbjeglice Sime koji ga je u bivšem režimu i uhitio. Učjenjujući Izidora tajnom iz prošlosti, Simo utječe i na Ivana...

REDATELJ ARSEN ANTON OSTOJIĆ: OBITELJSKE TAJNE NA POVIJESNOME ISKUŠENJU

Što vas je privuklo drami Mate Matišića Ničjem sinu, dijelu njegove Posmrtnе trilogije?

Producen Alka filma Jozo Patljak doznao je da Mate Matišić ima dramu Ničji sin, prije nego što je bila tiskana i objavljena, i izvedena u kazalištu. Patljak je zamolio Matišića da napiše scenarij a mene je pitao bih li to htio raditi. Jako mi se dopao scenarij jer sam prepoznao neke elemente kojima sam baratao i u filmu Ta divna splitska noć. Ti se elementi, dakako, odnose na određeni nivo emotivnosti, na elemente grčke tragedije, pitanje života i smrti, pitanje očeva i sinova. Vidio sam mogućnost da se napravi jedna snažna obiteljska drama.

Zbog čega niste lik dr. Izidora Barića više usložili, s obzirom na brojnost njegovih biografskih elemenata prema kojima se taj lik dade promatrati kroz mnogo slojeva?

Ovo je pitanje veoma složeno. Pokušat ću odgovoriti što točnije: naravno, volim da svaki lik razvije sve potencijale koje ima u себи, uključujući i sporedne likove. Na tomu uvijek radim. Na obitelji Barić kao da je neka sfinga bacila prokletstvo. Kao što u filmu kaže Mustafa Nadarević u ulozi oca: ni on sam ne zna da li je njegov otac uistinu njegov otac, Ivan pouzdano saznaće da njegov otac nije njegov otac, a Ivanov mali sin odlazi na Novi Zeland, Ivan, dakle, sina gubi, jer netko će drugi njemu biti otac. Prema tome, to je ta nit koja se u filmu proteže i za koju smo htjeli da bude jasna.

Ipak, poznavajući Matišićev opus, valja reći da uz spominjanje starogrčkih uzora, treba napomenuti i biblijsku interpretaciju po kojoj ovaj naš svijet i jest nesavršen jer imamo nesavršene očeve. Možda ste, oblikujući lik Izidora, izbjegli Matišićev već napisani lik oca iz Priča iz Hrvatske, oca koji kao politička žrtva biva istodobno i human i poživinčen.

Mi Izidora zatičemo sada u ovome trenutku sada ovakvoga kakav on jest. Namjerno smo izbjegavali flash backove iz ondašnje prošlosti, iz ranih sedamdesetih, jer se time nismo htjeli baviti. To su informacije koje mi pružimo u dijalogu, u rekvizitorskim elementima... Osim toga, ni Matišić nema u svojoj drami tako oblikovan lik Izidora. Dakle, zanima nas danas i ono što jest. Govoreći o Izidoru, mislim da ono što on jest, a on jest i tragična osoba jer je prije tridesetak godina da bi spasio ženu – morao cinkati za Udbu. Pokriveno pepelom, te žerave tinjući i dalje, a pod okolnostima koje im se događaju, te iste žerave se rasplamsaju.

Gledajući Brešanovu riječku kazališnu režiju Ničjegina, u usporedbi s vašom filmskom, stječe se dojam da je Brešan fokusirao Matišićevu priču više na politički plan, a vi ste se intenzivnije bavili osobnim obiteljskim odnosima, obiteljskom patologijom, možda čak i prokletstvom koje se nadvilo nad njihovu zajednicu.

Brešan je bez daljnega akcent stavio na političku stranu priče, i u skladu s tim čitava predstava, Brešanova verzija Ničjegina, ide na jednu apsurdnu i groteskniju verziju dok sam ja, znajući da kod Matišića postoji ta dimenzija grotesknosti

koja se proteže kroz sve njegove drame – nastojao da to toliko ne iskoči, htio sam otici u realno, u jako emocionalno, u snažno i da bude tragično jer Mate je u osnovi napisao tragediju. Uostalom, i trilogija se zove Posmrtna.

Dramu ste dislocirali iz Rijeke u Sisak, da biste u Sisku uvrstili u film glumce koji su osnovali legendarnu kazališnu družinu Daska. Riječ je o Nebojši Borojeviću i Jasminu Novljakoviću, koji su se, očito, nametnuli kao prirodni izbor.

Oni su bili prirođan izbor, ali oni su i odličan izbor. Naravno, nije išlo po inerciji da ih uzimam u film zato što su oni tamo u Sisku. Radio sam audicije s više glumaca, oni su odabrani, jer doista odgovaraju za uloge koje tumače. I Jasmin i Nebojša, na njihovim mjestima ne mogu zamisliti druge glumce.

Je li jedna od posljednjih scena filma, gušenje Ivana oboljelog od PTSP-a direktni hommage remek-djelu Let iznad kukavičjeg gnijezda, a ujedno i redateljev komentar hrvatske stvarnosti?

Čitav je film komentar hrvatske stvarnosti. Štoviše, svaki film to i mora biti. Pa, vjerujem da je i ova Pula je komentar na hrvatsku stvarnost. Koliko vidim, svi filmovi su da tako kažem, ozbiljni. Što znači da i kolege redatelji i ja situaciju vidimo ozbiljnom. Govoreći o toj sceni koju spominjete, ona nije namjerni hommage Letu iznad kukavičjeg gnijezda. Ali, ako ga publika može smatrati hommageom, dapače, to je, naravno, izvrstan film.

razgovarala Dubravka Lampalov

ALEN LIVERIĆ U ULOZI IVANA BARIĆA

Sada sam prvi put pogledao film, i naravno, nisam realan. Gledajući sebe na platnu, neobično mi je, teško mi je govoriti i o svojoj ulozi, i o filmu. Kazališnog Ničijeg sina u režiji Vinka Brešana namjerno nisam išao gledati, premda je to predstava mog matičnog kazališta HNK Ivana pl. Zajca iz Rijeke. Naime, već sam tada znao da će kod Arsena igrati ulogu Ivana. Dugo sam se pripremao, uloga je iznimno zahtjevna, teška, igram ratnoga invalida koji je ostao bez obje noge, cijeli sam film bio u invalidskim kolicima, a u jednometu dugo hodam na koljenima. Bilo je vrlo naporno, ali i zanimljivo: u pripremi

uloge imao sam nekoliko razgovora s ratnim vojnim invalidima, družio sam se s oboljelima od PTSP-a. Naravno, dragو mi je

da sam u filmu i s Mustafom Nadarevićem i s Biserkom Ipšom i cijeli je tim surađivao izvrsno.

**Konferenciju za novinare ekipa filma
Ničiji sin pratio Ivica Gunjača**

Rock, rat i antička tragedija

Na konferenciji za novinare u petak u Festivalskom klubu predstavljena je ekipa filma Ničiji sin, posljednjeg filma u Nacionalnom natjecateljskom programu na ovogodišnjoj Puli. O filmu su govorili redatelj Arsen Ostojić, glumac Alen Liverić i jedan od dvojice direktora fotografije Branko Linta. Kao što je zanimljivost ovogodišnje Pule da su na njemu prikazana dva filma rađena po tri drame Mate Matišića (ne zanemarimo da je još i autor glazbe u 4 filma!), tako je specifičnost ovog filma da se Matišić u njemu javlja u trostrukoj ulozi – scenarista, zatim autora i izvođača glazbe te u glumačkoj cameo ulozi. Taj fenomen redatelj objašnjava time da one imaju u sebi nešto od grčke tragedije – klasično, univerzalno, snažno!

Budući da je na lanjskoj Puli Arsen Anton Ostojić bio član Ocjenjivačkog suda i tako upoznao „nezahvalnost posla prosuđivanja kolega po srcu i kriterijima“ isto tako je hrabro, već na početku konferencije, ponudio svoj rad na ocjenu žiriju, kritičarima i publici. Film je inicirala ideja koju je scenarist iznio producentu filma Jozi Patljaku prije nego li je i bila napisana. Nakon što je realizirana kao kazališna drama krenulo se u pisanje scenarija koji

je pretrpio dorade i izmjene – primjerice, premještaj iz Rijeke u Sisak. Grad je izabran zbog ratne pozadine zbivanja, iako film nije o gradu, ali Sisak u njemu ima važnu ulogu. Film je žanrovska kriminalistička drama o bivšem rock-pjevaču i ratnom vojnom invalidu Ivanu čija se traumatična prošlost prepleće s podjednako bolnom sadašnjosti.

Redatelj je istaknuo važnost glumačkog izbora (čak i statista), ali i naglasio zadovoljstvo radom glavnog glumca Alena Liverića kojeg prati i poznaje desetak godina (film Transatlantic). Liverić je pak ovaj film shvatio kao svoju šansu jer, iako je glumački debi na filmu imao prije rata (Karneval, anđeo i prah), na filmu nije glumio puno. Naglasio je da je fizički bilo teško odigrati lik branitelja koji prolazi kroz ratnu i obiteljsku dramu, premda

je pripremajući se za lik razgovarao s braniteljima oboljelima od PTSP-a. Obojica nisu htjeli gledati kazališnu predstavu po istom tekstu koju je režirao Vinko Brešan. Nisu se htjeli, naime, dovesti u situaciju da čak i nesvesno preuzmu neko rješenje, tj. naruše vlastitu viziju.

Snimatelj Branko Linta je spomenuo da u suradnji nije bilo ničeg posebnog – dogovorili su taktku i držali je se cijelo vrijeme. Međutim, redatelj je ipak dodao da ih vrijeme nije poslužilo jer se već u trećem mjesecu priroda probudila i ozelenila pa nisu dobili željenu tmurnost kakva priliči poratnom gradu. Ipak, kada film dobije završnu obradu zvuka s drukčijim odnosom zvuka, šumova (nešto će izbaciti), premijera filma će se održati baš u Sisku, dok će distribucija filma krenuti u jesen.

Nagrade 55. festivala igranog filma u Puli

Komu Zlatne arene?

Tko će ove godine dobiti službene nagrade Festivala igranog filma u Puli – Zlatne arene – znat će se danas kada će se nagrade i svečano uručiti laureatima na zatvaranju Festivala. Skulpture Zlatnih arena rad su akademskog slikara Dimitrija Popovića.

SVE FESTIVALSKE NAGRADE

Nagrade u nacionalnom programu

Ocenjivački sud natjecateljskog Nacionalnog programa hrvatskog igranog filma dodjeljuje slijedeće nagrade:

Veliku Zlatnu Arenu za najbolji film

Zlatnu Arenu za režiju

Zlatnu Arenu za scenarij

Zlatnu Arenu za najbolju glavnu žensku ulogu

Zlatnu Arenu za najbolju sporednu žensku ulogu

Zlatnu Arenu za najbolju glavnu mušku ulogu

Zlatnu Arenu za najbolju sporednu mušku ulogu

Zlatnu Arenu za kameru

Zlatnu Arenu za montažu

Zlatnu Arenu za glazbu

Zlatnu Arenu za scenografiju

Zlatnu Arenu za kostimografiju

Ocenjivački sud može dodijeliti još tri posebne **Zlatne Arene** i to: za masku, ton i specijalne efekte u filmu.

Nagrada Vjesnika **Breza** prema odluci službenog Ocjenjivačkoga suda dodjeljuje se najboljem debitantu iz jedne od gore navedenih kategorija.

Na službenoj dodjeli nagrada, dodjeljuje se i nagrada publike **Zlatna vrata Pule** glasovanjem publike u Areni ocjenom od 1 (najniža) do 5 (najviša).

Službena nagrada Festivala je i Nagrada **Oktavijan** Hrvatskoga društva filmskih kritičara za najbolji hrvatski dugometražni igrani film. Za nagradu glasuju kritičari akreditirani na Festivalu ocjenjujući filmove Nacionalnog programa ocjenom od 1 (najniža) do 5 (najviša).

Nagrada **Marijan Rotar** dodjeljuje se pojedincima i ustanovama koji su podjednako svojim idejama i djelima spojili Pulu i film.

Nagrade u Međunarodnom programu

Ocenjivački sud natjecateljskog Međunarodnog programa igranog filma dodjeljuje slijedeće nagrade:

Zlatnu Arenu za najbolji film

Zlatnu Arenu za režiju

Zlatnu Arenu za najbolju glavnu ulogu

Nagrade Ocjenjivačkog suda mladih filmofila

Mladi filmofili dodjeljuju nagrade za:

- najbolji film u Nacionalnom natjecateljskom programu

- najbolji film u Međunarodnom natjecateljskom programu

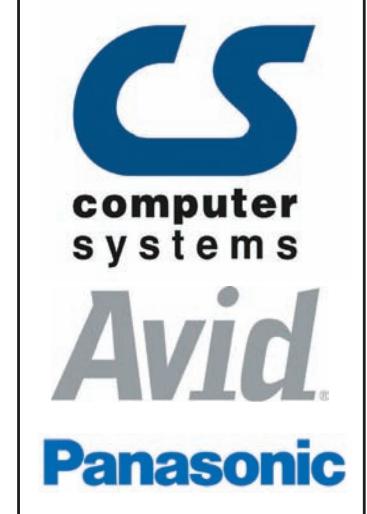
NOVI EKSKLUZIVNI PROIZVOD ZA HEDONISTE RICH® PROSECCO

Uživajte u neopisivom RICH® osjetu: Pjenušav, Vočan, Svjež, Ledeno hladan
Savršeno piće za početak noći ili kao posebna nagrada za kraj dana.

Uživajte u piću RICH® Prosecco i koktelima RICH® Passion (s okusom plodova passion fruita) i RICH® Royal (s okusom jagode i crnog ribizla).

Ekskluzivni distributer za Hrvatsku:

HEDON VITA D.O.O.
Varaždinski ovojak 6
Šubićeva 55
tel: 01 464 11 52
01 204 94 64
fax: 01 464 11 53
GSM: 099 300 19 17
e-mail: hedon.vita@zg.t-com.hr

i information

Najbrži put do Istre

REX

web portal

www.regionalexpress.hr

agrolaguna
LAGUNA®
Histria

Auto Benussi Pula d.o.o.

IMAGE HADDAD

Vjenčanice Biba

Ministarstvo
kulture
Republika
Hrvatska
*Ministry
of Culture
Republic
of Croatia*

HRVATSKI
AUDIO -
VIZUALNI
CENTAR

GRAD PULA

CITTÀ DI POLA

ISTARSKA
ŽUPANIJA

REGIONE
ISTRIANA

NOVI LIST

kompas.hr

Live your lifestyle !

kompas.hr | Zagreb 01/4811 536 | Split 021/ 323 300 | Osijek 031/212 077 | Čakovec 040/313 333 | kompas@kompas.hr

KOMPAS ZAGREB D.D. TURISTIČKA AGENCIJA | WWW.KOMPAS.HR | ID KOD HR-AB-01-080158822

Nacionalni natjecateljski program

Šesti film iz ovogodišnja Nacionalnog natjecateljskog programa u četvrtak navečer u Areni nije imao problema s kišom, a još manje s reakcijama gledatelja koji su dugim pljeskom popratili naklon ekipe filma Zapamtite Vukovar. Film je režirao Fadil Hadžić, a u glavnim su ulogama ove potresne priče o prvim danima okupacije Vukovara u Domovinskom ratu Hrvoje Barišić, Izudin Bajrović i Saša Anočić koji tumači novinara Sinišu Glavaševića ubijenog na Ovčari.

Gledatelji o filmu Zapamtite Vukovar

Alisa Peruško (19)

Veoma dobro složen film. Sve pohvale redatelju i cijeloj glumačkoj ekipi, izvrsno su obavili svoj posao. Priča je potresna. Baš mi je drago da sam pogledala film i da nije jedan od onih uobičajenih ratnih filmova gdje se ne raspoznaće tema nego samo pucnjava i psovke.

Matija Plastić (17)

Svidio mi se film, dobar je. Tako i mlađe generacije mogu vidjeti što se dogodilo u našoj nedavnoj prošlosti. Iskreno, ne volim baš ratne filmove, no ovaj mi se svidio zbog glume i zato jer je dobro režiran.

Marija Topić (57)

Potresao me film. Doista. Mislim, prisjetila sam se nekih grozota u vrijeme rata, iako nisam bila u Vukovaru. Istodobno me i jako rastužio, što zapravo znači da je dobar, da me uspio dotaknuti svojom temom i likovima.

PRVI POGLED – predstavljanje hrvatskih filmova u nastanku

Koji će hrvatski dugometražni igrani filmovi biti prikazani na narednim festivalima igranog filma u Puli 2009.? Odgovor krije posebni festivalski program Prvi pogled.

U njemu se ove godine uz nazočnost redatelja ili producenata ukratko najavljuju filmovi:

Crnci redatelja Zvonimira Jurića i Gorana Deviča,

Neka ostane među nama redatelja Rajka Grlića,

Metastaze redatelja Branka Schmidta (predstavlja ga producent Stanko Babić),

Lumpijeva kuća Brune Gamulina,

Raj na zemlji redatelja Ognjena Sviličića (predstavlja ga producent Damir Terešak),

Poštar redatelja Nikše Sviličića i

Čovjek ispod stola redatelja Nevena Hitreca.

Uvod u program Prvi pogled dat će v.d. ravnatelja Hrvatskog audio-vizualnog centra Albert Kapović koji će najaviti i ostale filmove čije je financiranje odobreno na Natječaju za potporu filmskom stvaralaštvu.

Program Prvi pogled održava se u subotu, 26. srpnja u 10.00 sati u pulskom Kinu Valli.

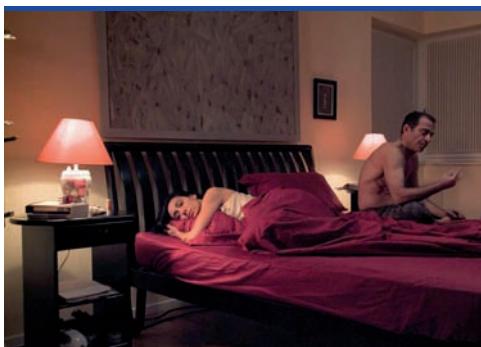
Redatelj Rajko Grlić predstavit će svoj novi filmski projekt

Završio festivalski program za djecu Pulica

Filmsko putovanje u daleki Vijetnam

Završena je ovogodišnja Pulica, novi festivalski program u sklopu kojeg je proteklih tjedan dvorana Gradske knjižnice i čitaonice Pula postala kino za najmlađe ljubitelje filma. Prikazano je pet filmova: slovenski *Tea*, estonski *Lotte iz Izumgrada*, srpski *Princ od papira*, hrvatski *Čudesna šuma* i vijetnamski *Sova i vrabac* kojim je u petak program i zaključen. Ni posljednjeg dana Pulice nije bilo slobodnog mjesta u dvorani jer su djeca s nestrpljenjem iščekivala rasplet priče o djevojčici Thuy koja na ulicama glavnog grada Vijetnama Ho Ši Mina traga za srećom pronašavši je u ljudskosti mladoga para koji će joj pokušati nadomjestiti njezinu vlastitu obitelj. Film je režirao Stephane Gauger, a glavnu ulogu u filmu tumači Pham Thi Han. Evo kako su mali Puljani i njihovi gosti prihvatali priču iz dalekog Vijetnama koja govori o svima razumljivim osjećajima ljubavi, prijateljstvu i obiteljskom zajedništvu.

Radnja filma Tomislava Radića *Tri priče o nespavanju* smještena je u jednu besanu ноћ Ijudi koji se na različite načine nose sa svojim problemima i životnim razočaranjima. Na samom početku, pohvalujem pristojno trajanje filma koje je za ovako komornu priču posve odmjereno, a i montaža filma je poprilično dobra. U nekim trenucima gledanja uistinu me je hvatao očaj majke s uplakanim djetetom, da bi mi odmah potom muku ublažila simpatična Žuža Egrenyi sa svojim portretom žene koja broji posljednje trenutke na ovom svijetu komentirajući nešto sebi u bradu (stvar su spasili titlovi na engleskom jeziku).

Rafaela Petrović, članica Ocjenjivačkog suda mladih filmofila o filmu iz Nacionalnog natjecateljskog programa *Tri priče o nespavanju*

Besane noći, ogoljeni likovi

Zanimljivost je i pojavljivanje filmskog kritičara Daria Markovića u jednoj od glavnih uloga. Gledatelja će u ovom filmu razveseliti razgoličeni prizori koji su vrlo, vrlo dragi hrvatskim redateljima. Primjerice, od dosad pogledanih filmova iz konkurencije, jedino je *Buick Riviera* ostao imun na to, vjerojatno zato što je mjesto radnje prehladni *Fargo*. Ipak, u ovom filmu nekoliko 'full montyja' Marinka Prge i španjolskih glumica vjerojatno predstavljaju ogoljenost likova i situacija u kojima su se zatekli, dok su grudi Majke tu s očitim razlogom.

razgovarala Ana Miljanić

Ni ovogodišnji 640x480 max., peti po redu popratni festivalski program u kojem se natječu najbolji kratki amaterski filmovi, nije razočarao ljubitelje amaterskog kratkometražnog filma. Naprotiv. Ocjenjivački sud i gledatelji itekako su zadovoljni filmovima prikazanima u sklopu 55. festivala igranog filma u Puli. Filmovi su, prema pravilima natječaja, snimljeni do rezolucije 640x480 u trajanju od 5 sekundi do 5 minuta. Uz slogan Dofuraj svoj film program je ove godine došao do malog jubileja jer je priča počela prije točno pet godina kada je maksimalna rezolucija fotoaparata bila 640x480. Voditeljica programa Svetlana Barać otkriva kako se razvila ideja o programu te što je on ove godine donio...

Kako je došlo do ideje za natječaj?

Radila sam na Festivalu i počela sam razmišljati o popratnim programima, nekim novitetima kroz koje bismo mogli uvesti i ideju koja mi je pala na pamet sama od sebe. To je bilo na 51. festivalu igranog filma u Puli, te sam tada predložila osnivanje natječaja tadašnjem ravnatelju festivala. Eto, njemu se svidjelo, tvrtka t-com je postala pokrovitelj nagrade, i tako se program nastavilo kroz protekle godine.

Nagradu dodjeljuje i publika koja filmove može pogledati na T-portalovoj MAX.zoni, i Ocjenjivački sud. Koga je ove godine činio?

U ocjenjivanju su filmova sudjelovala trojica stručnjaka s područja filma. Filmski kritičar i novinar u Slobodnoj Dalmaciji, Jakov Kosanović, zatim novinar T-portala te multimedijski umjetnik koji je između ostalog svakodnevno medijski usmjeren Zoran Stajičić, i zadnji ali ne manje važan Matija Debeljuh, video umjetnik koji je završio Akademiju u Splitu. Budući da nam radovi pristižu iz cijele Hrvatske, pokušali smo s njih trojicom «pokriti» cijelu Hrvatsku. Jakov pokriva Dalmaciju, Zoran sjeverni i istočni dio zemlje, a Matija je pravi Istrijan. Inače, prije konačnog odabira Ocjenjivački sud se konzultira sa mnom te zajedno prodiskutiramo o mogućem pobedniku.

Koja je vaša uloga dok traje Natječaj te kasnije glasovanje o filmovima?

Kao inicijatorica projekta, sama obavljam raspisivanje Natječaja, održavanje kontakata, kako s ocjenjivačkim sudom, tako i s prijavljenima. Također sudjelujem u prvoj selekciji pristiglih filmova. Ako tehnički ne zadovoljavaju, moram ih odbaciti odmah na početku. Osim toga komuniciram s medijima, oglašavam Natječaj na internetu...

Planirate li proširivanje Natječaja? Više kategorija? Inozemstvo?

Ako bude malo veći interes, bilo bi dobro da se filmovi podijele u kategorije te da se dijeli više nagrada, jer su filmovi veoma raznoliki, pa je ponekad teško usporediti pristigle radove. A proširivanje na međunarodne natječaje ne planiramo. Već smo druge godine Natječaja imali međunarodni program. Pristigli su radovi čak iz Kolumbije, no problem je bio što autor nije imao priliku doći u Hrvatsku, kako bi preuzeo svoju nagradu, a slati glavnu nagradu – prijenosno

RAZGOVOR SA SVETLANOM BARAĆ, VODITELJICOM POPRATNOG PROGRAMA 640X480MAX

Na natječaj nam se javljaju i superamateri

računalo u daleku zemlju krajnje je nezgodno.

Što biste izdvojili u ovih pet godina?

Uvijek je bilo nekih zanimljivosti, recimo, kod prijava. Vidi se po rukopisu, brzini pisanja, po srcima, suncima, cvjetićima na marginama prijavnice, tako se može nagađati kako je sve snimljeno. Zanimljivo je što imamo autore koji šalju svake godine, jedan umirovljenik je superamater, tako je prozvan zbog svoje profesionalnosti. On svake godine pošalje svoj film. Na početku smo imali dvojbi, prihvativi njegov rad ili ne jer je uistinu profesionalac, no ipak smo ga uzeli jer je njemu fotografija na prvom mjestu. Sve te stvari opuštaju dok se radi.

Razgovor s mladim francuskim glumcima Adrienom Jolivetom i Stéphanie Crayencour, zvijezdama filmova Kradljivci konja i Ljubav Astreje i Celadona

razgovarao Goran Ivanisević

U Puli kao kod kuće

Adrien Jolivet

Kako ste se pripremali za ulogu Jakuba u Kradljivcima konja?

Dva sam se mjeseca intenzivno pripremao za tjelesne zahtjeve uloge. Učio sam jahati i mačevati, a budući da nisam atletski građen nastojao sam „nabaciti“ nešto mišića kako bi djelovao što uvjerljivije u borbi s dvometrašima. Dosta sam razmišljaо o ulozi i odlučio Jakubu dati pomalo sasluđi pogled koji osim što dobro odražava njegovo unutarnje stanje čini uvjerljivima njegove sukobe sa tjelesno krunjnjim protivnicima.

Uvjeti na setu bili su prilično teški.

Uvjeti na setu bili su tako teški da je troje ljudi iz tehničkog dijela ekipe napustilo snimanje već nakon prvih nekoliko dana. S druge strane, nastojao sam u što manjoj mjeri koristiti dublera jer riječ je o filmu u kojem tjelesna akcija zauzima dosta prostora i ukoliko bi me u svim scenama zamjenio dubler gotovo da me ne bi bilo u filmu. Snimali smo na temperaturama koje su se nerijetko spuštale i do nule, a biti u takvim uvjetima bez odjeće, mokar ili u vodi, nije nimalo lako.

Kako ste surađivali s redateljem filma Michom Waldom?

Na početku snimanja dosta smo razgovarali o ulozi, a kako je vrijeme odmicalo sve manje. U drugoj polovini snimanja toliko sam bio u liku da nije Micha nije više ništa govorio nego je Jakuba potpuno prepustio meni siguran da je to što radim ono pravo. Nadam se da ćemo ponovo surađivati jer smo generacijski bliski i razmišljamo na sličan način te smo tijekom snimanja postali prijatelji.

Kako Kradljivci konja prolaze u kinodistribuciji.

Film je prodan za kinodistribuciju u više europskih zemalja i u Australiji i dobro je prihvaćen. Ono

što me ljuti je da nakon što je prodajom filma u svijetu producent vratio uloženo nije uložio gotovo ništa u distribuciju filma u Francuskoj. Film je svrstan u kategoriju art naslova za koje je kinodistribucija prilično ograničena, no po mom mišljenju riječ je prije o akcijskom filmu kakav već dugo nije bio u kinima i za kojim sigurno postoji interes. Propagandisti očito nisu dobro odradili svoj posao.

Kako se nosite s time da vas proglašavaju velikom nadom francuskog filma?

Misljam da je to pretjerivanje. Uloga u Kradljivcima konja moja je prva velika uloga nakon nekoliko manjih. Moja filmografija nije velika. U šest godina snimio sam šest filmova i još me ne prepoznaju na ulici pa mogu uživati u svom miru.

Na kojem projektu trenutačno radite?

Ukolikovam se mojatrenutnafrizura učinila pomalo čudnom ili zastarjelom to je stoga što dolazim sa snimanja novog filma Roberta Guédiguiana koji govori o Pokretu otpora u Francuskoj šest mjeseci prije savezničkog iskrcavanja. Riječ je o filmu s mnogo likova u kojem je epoha sjajno rekonstruirana i premda je moja uloga nešto manja draga mi je da sudjelujem u tom projektu.

Kako vam se svidjela Pula?

Moja je majka porijeklom s francuske sredozemne obale, a u Puli osjećam mediteranski duh zbog kojeg se ovdje osjećam kao kod kuće. Stéphanie i ja uživamo u šetnjama Pulum i upoznajemo njezine znamenitosti, ali i skrivene kutke. Arena je impresivna pozornica i užitak je u njoj gledati filmove.

Stéphanie Crayencour

Snimljeno iz prvog pokušaja

Kako je bilo snimati s redateljem filma Ericom Rohmerom?

Eric Rohmer iznimna je osoba i svakog će oduševiti svojim entuzijazmom i energijom bez obzira na to što mu je 88 godina.

Kako su tekle pripreme za snimanje?

Prije snimanja gotovo i da nismo imali probe, odnosno moja se je proba svela na jedan duži razgovor s redateljem.

Kako je bilo na samom snimanju.

Uloga Astreje moja je filmski debi, no pozornica mi nije strana jer sam glazbenica. Na snimanju skoro da i nije bilo ponavljanja kadrova. Sve je snimljeno iz prvog pokušaja, što je iznenađujuće i malo ludo, ali možda su zato naše interpretacije neposredne i sveže. Redateljske upute bile su minimalističke i Rohmer se u potpunosti oslonio na intuiciju nas glumaca. On nam je vjerovao što nas je nagnalo i da mi vjerujemo u sebe i jednostavno smo se prepustili.

Kako biste opisali film?

Riječ je o poetičnoj gotovo mitološkoj priči koja se zbiva u drevno doba. Povjesni okvir sjajno je dočaran ljetopama krajolika, a u filmu govorimo starofrancuskim, jezikom kojeg više ne možete čuti, što daje Ljubavi Astreje i Celadona pravu patinu.

Međunarodni natjecateljski program Europolis – Meridijani u subotu

Norveški umirovljenik traži smisao života

Posljednjeg dana 55. festivala igranog filma u Puli završava i Međunarodni natjecateljski program Europolis-Meridijani. Tako će u subotu 26. srpnja u Kinu Valli s početkom u 15.30 sati kao posljednji, naknadno uvršteni film u program biti prikazan hvaljeni norveški film O' Horten u režiji Benta Hamera.

O' Horten

Humorna drama u režiji Benta Hamera o umirovljenom strojovođi koji pokušava pronaći smisao svoje nove svakodnevice. U glavnim su ulogama: Bård Owe, Espen Skjønberg i Henny Moan

Izvorni naslov: O'Horten; Norveška / Njemačka / Francuska, 2007., 90 min / 1h30, 35 mm; producijske kuće: Bulbul Films, Pandora Filmproduktion; producent: Bent Hamer; režija: Bent Hamer; scenarij: Bent Hamer; uloge: Bård Owe, Espen Skjønberg, Henny Moan, Bjørn Floberg, Ghita Nørby, Kai Remlow, Trond Viggo Torgersen, Nils Gaup.

O FILMU: S međunarodnih filmskih festivala u Cannesu i Karlovym Varyma, u Pulu stiže novi film redatelja i scenarista Benta Hamera (Salmer fra kjkkenet, Factotum). Poznat po svojim humoristичkim dramama o prolaznosti života, norveški filmaš ponovno oduševljava istodobno reskim i duhovitim prikazom ljudske borbe protiv usamljenosti i neshvaćenosti. Glavni je lik novopečeni umirovljenik Odd Horten koji nakon četrdeset godina predanog rada kao strojovođa mora pronaći novi životni smisao u mirovini. Uniješti u priču pustolovni duh te filantropski prikaz ljudi koji inače ne izazivaju nikakvu pozornost, autor filma promiče životni optimizam i vjeru u ljude koliko god oni bili samokritični. U glavnoj je ulozi izvrsni Bård Owe...

**Popularni program u subotu u Areni nakon svečane dodjele nagrada donosi dva filma.
To su planetarni animirani hit Wall-e i romantična drama Houdini**

Robot iz 28. i iluzionist iz 20. stoljeća

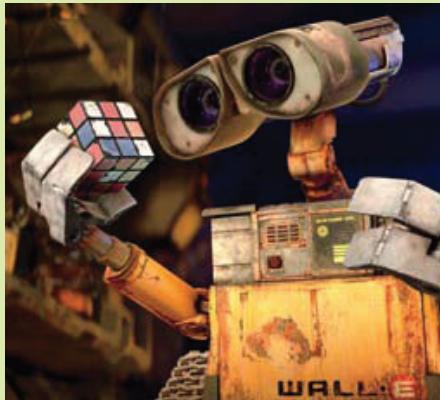
Sedmi i ujedno posljednji dan ovogodišnjeg PoPularnog programa privući će u Arenu mnogobrojne male i velike obožavatelje animiranih filmova jer nakon dodjele Zlatnih arena slijedi film Wall-e. Nova suradnja američkog studija za animaciju Pixar i tvrtke Walt Disney briljantna je priča o naslovnom robotu iz 28. stoljeća koji spašava Zemlju. Drugi film u programu intrigantna je ljubavna priča o velikom iluzionistu Houdiniju i njegovom odnosu s atraktivnom prevaranticom. U filmu glume Guy Pierce i oskarovka Catherine Zeta-Jones.

WALL-E

Izvorni naslov: Wall-e; SAD, 2008., 98 min / 1h38, 35 mm; producijske kuće: producijske kuće: Pixar Animation Studios, Walt Disney Pictures; producent: Jim Morris; režija: Andrew Stanton; scenarij: Andrew Stanton; sinkronizatori: Janko Rakoš, Maja Katić, Jasna Bilušić; izvorni glasovi: Ben Burtt, Elissa Knight, Sigourney Weaver

SADRŽAJ: Znate li za što je kratica ime naslovnog junaka animiranog filma WALL-E? Za engleski izraz Waste Allocation Load Lifter Earth-Class. Nasuprot ovog dugačkog naziva se simpatični robot čistač iz daleke budućnosti koja je sve samo

ne ružičasta za planet Zemlju. Ljudi su, naime, odavno morali napustiti svoju postojbinu jer je čovjekovo uništavanje okoliša onemogućilo život na planetu na kojem je nekoć život bujao. U takvim okolnostima, WALL-E mora očistiti tone smeća, ali ga pritom prekine dolazak neznanke Eve u koju se dražesni robot zaljubi. Znači li njihova veza početak novog života na Zemlji... Nova suradnja tvrtki Pixar i Walt Disney urodila je očaravajućom alegorijom o ljubavi, znanosti i prirodi. WALL-Eju u izvornoj verziji glas posuđuje montažer zvuka i dvostruki oskarovac Ben Burtt, a u hrvatskoj sinkronizaciji Janko Rakoš. Američka je Eva Elissa Knight, a hrvatska Maja Katić. Film je režirao Andrew Stanton, dobitnik Oscara za dugometražni animirani film Potraga za Nemom.

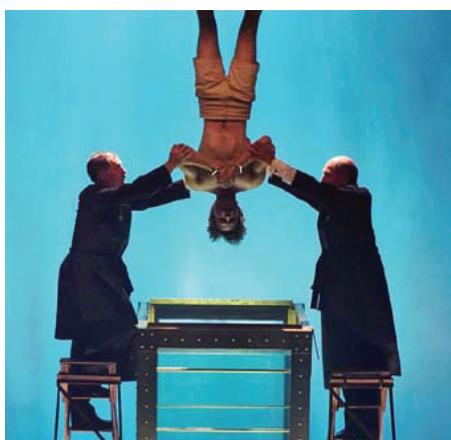

Houdini

Izvorni naslov: Death Defying Acts; Velika Britanija / Australija, 2007., 97 min / 1h38, 35 mm; producijske kuće: Macgowan Lupovitz Nasatir Films Pty Ltd, Zephyr Films Houdini Ltd; producenti: Marian Macgowan, Chris Curling; režija: Gillian Armstrong; scenarij: Tony Grisoni, Brian Ward; uloge: Guy Pierce, Catherine Zeta-Jones, Timothy Spall, Saoirse Ronan, Aaron Brown, Silvia Lombardo, Frankey Martyn

SADRŽAJ: Filmska iluzija i najpoznatiji iluzionist u povijesti Harry Houdini ujedinili su se u romantičnom trileru australiske redateljice Gillian Armstrong (Male žene, Charlotte Gray). Priča se

radnjom vraća u 1926. kada je Houdini (Guy Pierce) bio na svojoj svjetskoj turneji. Stigavši u Edinburgh slavni je opsjenar ponudio nagradu od deset tisuća dolara osobi koja će mu pomoći kontaktirati s njegovom preminulom majkom. Ponuda privuće mjesnu vidovnjakinju Mary (Catherine Zeta-Jones) kojoj njezina jedanaestogodišnja kćer Benji (Saoirse Ronan) pomaže u varanju lakovjernih građana. No, Harry Houdini nije bilo tko... Magična Velšanka Catherine Zeta-Jones (Chicago, Traffic) zablijesnula je kao hollywoodska zvjezda nagrađena Oscarom i postala jedna od najtraženijih glumica danas. Partner joj je u filmu junak filmova Memento i L.A. povjerljivo Guy Pierce, dok se puno očekuje i od mlade irske glumice Saoirse Ronan koja je ove godine nominirana za Oscara za epizodnu ulogu u filmu Okajanje.

Pula OBJEKTIVno

Rédatelj Arsen Anton Ostojić:
Hoćete li ovdje biti i u subotu?

Prijatelji: Tko pjeva (i malo popije), zlo ne misli!

FILMSKA VRPCA I VINOVA LOZA

«Jer da bi razumjeli i cijenili umjetnost moramo je – kao i život – iskusiti.» Posljednja je to rečenica pozivnice kojom su vinari Demian zazvali goste na ponoćno kušanje njihovih vina i biske, na neuobičajeno zajedničko otkrivanje tajne umjetnosti. I doista, u četvrtak kasno navečer na terasi Zajednice Talijana susreli su se filmaši, političari, novinari, poslovni suradnici te dobromanjernici zainteresirani za otkrivanje onog gustog tkanja satkanog od ljudskih strasti, apolonijskih i dionizijskih strasti pod kožom dvojice

vinara – Andija Šipetića i Dejana Milića. Nakon višestrukim zlatom nagrađene malvazije, kultnog Monsignor barriquea bila je to prigoda za kušanje i najbolje istarske biske, nagrađene na ovogodišnjoj Vinistri sa svih mogućih dvadeset bodova. No bila je to prigoda i za otkrivanje glazbenih talenata i strasti što oduvijek prati vinarski život Demiana. Uz pomoć prijatelja Tonka, Tončija, Damira i Tashe izvedba hitova iz druge polovice prošlog stoljeća toplu je pulsku srpanjsku noć pretvorila u jedinstveno okruženje za jedinstveni dodir umjetnosti. Filmske i gastronomске.

Vremenska prognoza za Pulu za subotu 26. srpnja 2008.

Sunčano i malo toplice. Najniža dnevna temperatura 19, a najviša 28 stupnjeva. Vjetar slab.

Emir Hadžihafizbegović:
Zlatne arene ostavio sam kod kuće...

Danas na Festivalu

Subota, 26. srpnja

10.00 Circolo Festivalski klub

Prvi pogled
hrvatski filmovi u nastanku

12.30 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
Filmski maraton
film Ničiji sin (12.30)
film Zapamtite Vukovar (14.30)
film Nije kraj (16.30)
film Iza stakla (18.30)
film Buick Riviera (20.00)
film Kino Lika (21.30)
film Tri priče o nespavanju (23.30)

15.30 Kino Valli

Europolis – Meridijani
film O'Horten

20.45 Arena – VIP prostor

Coloseum domjenak

21.30 Portarata

Ukratko na Portarati
Igrani i eksperimentalni filmovi

21.30 Arena

Svečana dodjela nagrada

22.15 Arena

PoPularni program
film WALL-E

00.00 Arena

PoPularni program
film Houdini

ZAVRŠNA FESTIVALSKA ZABAVA

22.30 Verudela

Prijam gradonačelnika Pule

The Chweger, koncert

El Tiburon, koncert

Prosecco Rich i Coloseum, domjenak

